

taget § 13 i Loven af 4de Juli 1863, som omhandler en Tillægsafgift af 50 pCt. paa de Varer, som indføres fra uprivilegerede Staters Side. Hvad dette Punkt angaar, kan man maasse vente, at den høitærede Minister vil stille Endringsforslag i saa Henseende, eller i alt Fald vil det jo kunne tages under Overveielse, hvorvidt det vil være rigtigt fra min eller Andres Side at stille Endringsforslag i saa Henseende, naar den høitærede Minister anser det for nødvendigt, at denne Bestemmelse kommer med. Den Oversættelse, som den høitærede Minister oplæste af Artikel 6 i den spanske Lov af 6te Juli 1882, lød noget forskjelligt fra den, som foreligger for mig i den officielle norske Beretning. (Finansministeren [Gstrup]: Her er selve Loven!) Ja, jeg kan ikke Spanskt, saa jeg er nødt til at holde mig til Oversættelser; for dem, der kjende alle Sprog, er det en anden Sag, men jeg er nødt til at holde mig til danske Oversættelser. Jeg er ikke i Stand til at tyde Spanskt. Oversættelsen lød noget forskjellig. Jeg vil fremhæve, at der staar i den Oversættelse, som foreligger for mig, et Udtryk, som ikke er nævnt af den høitærede Minister. Der staar: „der paa nogen Maade behandle Spaniens Produkter og dets Handel særlig ufordelagtigt“. Hvis det skal have nogen Betydning, hvilket det selvfølgelig maa have, maa i Ordet „særlig“ ligge ved „særlige“ Foranstaltninger, og det er netop derpaa, at min Betragtning støtter sig. — Naar den høitærede Minister nu fremdeles gjorde den Svindning uden nærmere at begrunde den her, at Lovforslaget maatte omfatte andre Nationer end Spanien, og at han ikke vilde kunne gaa ind paa en saadan Forholdsregel overfor en enkelt Magt, skal jeg ikke indlade mig paa at gjette den høitærede Ministers Bevæggrunde hertil og skal fuldkommen respekttere den Forbeholdenhed, han har iagttaget her i et offentligt Møde; jeg skal kun sige, hvorfor jeg for mit Bedkommende har anset det for tilstrækkeligt at indskrænke Forholdsreglen til at gjælde overfor Spanien. Bestemmelsen i § 52 i Loven af 1863 saa vel som Bestemmelsen i § 13 i samme Lov angaar jo kun uprivilegerede Staters Skibe, altsaa Stater, med hvilke vi ikke have nogen Handels- eller Søfartstraktat, og overfor disse Stater har jeg ikke antaget, at Danmark har nogen traktatmæssig Forpligtelse til at tage noget særligt Hensyn. Det vil ikke gjælde nogen som helst privilegeret Stat, med hvilken vi have Traktat. De indbefattes ikke under Bestemmelserne i Loven af 1863 og rammes selvfølgelig ikke af nærværende Lovforslag. Det, at der staar Spanien i dette

Lovforslag, kan selvfølgelig ikke indeholde nogen Krænkelse overfor nogen Magt, med hvilken vi have Traktat. Efter det Svar, som den høitærede Minister gav herpaa, mener jeg imidlertid, at der vil være Anledning til at henvise dette Lovforslag til Finantsudvalget, for at vi derigjennem kunne faae Veilighed til at erfare de Grunde, som have ledet den høitærede Minister til at ønske en Forandring i saa Henseende og i det Hele til i Genhold til de Bemærkninger, der fremkom fra den høitærede Minister, at drøfte Sagen nærmere. Der er kun en Bemærkning endnu, jeg skal tillade mig at gjøre, og det er den, at den høitærede Minister begyndte sit Foredrag med at sige, at Regjeringen havde været saa stærkt tilskyndet til at afslutte denne Traktat. Jeg veed ikke, fra hvilken Side det er Tilfældet, men maasse kunne vi saa ogsaa faae nærmere Underretning om de os ubekjendte Tilskyndelser, som have ledet denne Regjering til at afslutte Traktaten.

Finantsministeren (Gstrup): Det forholder sig saaledes, at der i den spanske Lovs Text er brugt dette Ord „specielt besværer“; deri giver jeg den ærede Forslagsstiller Ret. Jeg glemte før udtrykkelig at udtale, at det forholder sig som angivet af den ærede Forslagsstiller, at ved Afsluttelsen af Skibsfartstraktaten med Spanien opnaa vi ikke i Dieblisset nogen Fordel udover dem, vi have nu, men det, vi opnaa, er Sikkerheden for at bevare den Stilling ikke blot som den mest begunstigede, men Behandlingen af vore Skibe som nationale dermed, Noget, som ellers vil kunne forandres, ikke blot gennem Lov, men det vil ogsaa, for saa vidt der findes Anledning til at give § 6 i Lovblovets Anvendelse paa os, kunne ske administrativt. Det er med fuld Føie hævdet under Forhandlingerne andetsteds, og det har en særdeles stor Betydning for vore Rhederier, at vore Skibe have den samme Sikkerhed, som de traktat-havende Magters Skibe have, for til enhver Tid, under alle Omstændigheder, at blive behandlet som de mest begunstigede. Det forekommer mig at ligge meget nær, at det ligger for den, som betragter, at undersøge, hvorvidt der er nogen Mulighed for, at Bestemmelserne i § 6 i den spanske Lov kunne blive bragte i Anvendelse lige overfor et dansk Skib. Det forekommer mig ganske klart, at har han Valget mellem to Flag, og han med fuldkommen Sikkerhed kan regne paa, hvorledes det ene bliver behandlet, og den samme Sikkerhed savnes for det andet, saa er det aabenbart klart, at det er det andet Skib, der bliver sat til Side. Det er der med fuld Føie gjort opmærksom paa